

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289490
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120289490.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitánu, PhD. v spore žalobcu W. M. F., F., C. XX XXX XXX, so sídlom V. - U. P., P. X, zastúpeného E. G., F. so sídlom V. - U. P., P. X, proti žalovanej K. P., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom V., V. F. XXXX, o zaplatenie 1 515,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. mája 2021, č. k. 3Csp/49/2020-176, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia 1 515,28 eur s prisl. na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca (F. F.) uzavrel so žalovanou dňa 19.11.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ktoré riadne nevrátila. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 12.07.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 11.07.2018 a vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu. Pohľadávka bola postúpená žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 s tým, že dlžná suma pozostávala zo 800,- eur titulom istiny, 633,16 eur titulom riadneho úroku a 82,12 eur titulom úroku z omeškania.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo k uzatvoreniu a realizácii záväzkového vzťahu - zmluvy o úvere zo dňa 19.11.2012, na základe ktorej žalovanej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 800,- eur s úrokovou sadzbou 17 % ročne a žalovaná sa zaviazala finančné prostriedky spolu s úrokom vrátiť v 84 mesačných splátkach po 20,32 eur vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka dňa 25.12.2012, konečná splatnosť úveru dňa 25.11.2019, RPMN 28,02, priemerná RPMN 28,04, celková čiastka spojená s úverom 1 704,14 eur s tým, že spracovateľský poplatok je 39,- eur a poplatok za správu úveru je 2,99 eur mesačne. Uvedená zmluva bola uzavretá podľa § 497 ObZ, vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu je však spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ a zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Po preskúmaní danej zmluvy dospel súd prvej inštancie k záveru, že táto neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko tento údaj nie je uvedený správne, keď v časti I. Základné podmienky pri kolónke „Celková čiastka spojená s úverom“ je uvedená suma 1 704,14 eur. Žalovaná mala splácať úver v 84 mesačných splátkach po 20,32 eur, pričom výsledkom násobenia týchto čísiel je suma 1 706,88 eur, čo je suma odlišná a zároveň vyššia od sumy 1 704,14 eur, ktorá je v zmluve uvedená. Spotrebiteľ musí byť pri uzatváraní zmluvy správne informovaný o všetkých podstatných náležitostiach

zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, v opačnom prípade hrozí, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Spotrebiteľský úver zmluvy zo dňa 19.11.2012 je teda v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším dôvodom pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak v tomto prípade v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je to, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedený údaj o výške RPMN 28,02 %. Súd prvej inštancie za účelom preverenia tejto RPMN vykonal výpočet cez interaktívnu kalkulačku pre výpočet RPMN uverejnenú na web stránke www.fininfo.sk, kde po dosadení údajov o sume poskytnutého úveru 800,- eur, dodatočného nákladu 39,- eur ako jednorazového spracovateľského poplatku, ktorý žalovanej evidentne bol zaúčtovaný (viď tabuľka čl. 165 spisu druhý riadok) a počte splátok 84 vyšla RPMN 30,37%, čo je údaj vyšší ako právnym predchodcom žalobcu deklarovaný údaj 28,02 %.

3. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a žalovaná mala vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu len sumu, ktorá jej bola poskytnutá, t.j. sumu 800,- eur v splátkach po 20,32 eur mesačne, t. j. pri zachovaní termínu splatnosti prvej splátky 25.12.2012 v zmysle zmluvy mala žalovaná splácať sumu 800,- eur v 40-tich mesačných splátkach (prvých 39 splátok po 20,32 eur, posledná 40-ta splátka v sume 7,52 eur) období od 25.12.2012 do 25.03.2016. Posledná splátka bola teda splatná 25.03.2016. Akékoľvek zosplatnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu realizované v roku 2018 bolo teda právne bezvýznamné. Vzhľadom na to, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie žalobu vo vzťahu k sume 633,16 eur, ktorú žalobca žaloval titulom riadneho úroku, zamietol. Zároveň konštatoval, že platby, ktoré boli z úhrad žalovanej započítané na poplatky vo výške 334,93 eur a na úrok vo výške 243,76 eur je potrebné započítať na úhradu istiny, t. j. na úhradu sumy 800,- eur. Ak teda žalovaná niečo žalobcovi dlžila, bola to suma 221,31 eur s prípadným úrokom z omeškania. Keďže žalovaná ku dňu podania žaloby dlžila žalobcovi na istine len sumu 221,31 eur, súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie istiny vo výške 578,69 eur vrátane príslušného úroku z omeškania (800,- eur mínus 221,31 eur) zamietol, keďže žaloba čo do zaplatenia tejto sumy ku dňu podania žaloby bola nedôvodná.

4. Z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v dôsledku ktorého mala žalovaná splatiť poskytnutú sumu 800,- eur v splátkach po 20,32 eur, ktorá posledná splátka bola splatná dňa 25.03.2016, s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca podal žalobu dňa 28.04.2020, súd prvej inštancie konštatoval premlčanie nároku žalobcu, ktorou žiada zaplatenie 221,31 eur s úrokom z omeškania, rovnako tak aj vyčísleného úroku z omeškania v celkovej výške 82,12 eur (keďže sa jedná o príslušenstvo pohľadávky). Nakoľko z dôvodu premlčania nie je možné právo žalobcovi priznať, súd prvej inštancie žalobu aj čo do zaplatenia 221,31 eur s úrokom z omeškania a čo do sumy 82,12 eur zamietol. Vychádzal z ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 879 v Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby nemožno vymáhať a súd na premlčanie uplatňovanej pohľadávky prihliada ex offo, t.j. aj bez vznesenej námietky premlčania zo strany dlžníka. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obch. zákonníka, § 1 ods. 2, 3, § 2, § 9 ods. 1, 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., § 52, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená v správnej výške s poukazom na ustanovenie bodu 5.3.3. OP, v zmysle ktorého sa postupca a žalovaný dohodli na tom, že posledná splátka bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejednávanej príhode sumou vo výške 17,58 eur. Žalovaný tak pri riadnom a včasnom splácaní úveru v zmysle dojednaných splátok podľa zmluvy bol povinný uhradiť postupcovi titulom poskytnutého úveru sumu v celkovej výške 1 704,14 eur, nakoľko posledná splátka úveru bola v súlade s uvedeným článkom vo výške 17,58 eur (83 x 20,32 eur + 17,58 eur = 1 704,14 eur). K nesprávne uvedenej RPMN uviedol, že závery súdu prvej inštancie sú nepreskúmateľné, nakoľko správnosť a zákonnosť výpočtu RPMN nie je možné žiadnym spôsobom overiť, nakoľko súd nešpecifikoval zdroj svojej informácie. Ak súd

prvej inštancie poukazoval na stránku www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>, uviedol, že uvedená stránka nezohľadňuje presnú splatnosť splátok. Rozdiel v splatnosti splátok spôsobuje i rozdiel vo výslednej RPMN. Poukázal na vzorec na výpočet RPMN v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, do ktorého dosadil ním uvedené splátky a dôvodil, že RPMN predstavuje 28,02 %, tak ako bola uvedená v zmluve. RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky je možno veriteľa sankcionovať v prípade, ak sankcia je primeraná takému porušeniu povinnosti veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. K premlčaniu žalovaného nároku uviedol, že i v prípade záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal súd postupovať tak, že od každej splátky mal sumu úrokov a poplatkov odpočítať, čím by znížil sumu splátky na splátku čistej istiny - pri zachovaní počtu splátok, ktorým postupom by nebolo možné dospieť k záveru, že posledná splátka bola splatná 25.03.2016. Postup súdu nenachádza oporu v zákonných ustanoveniach a je v rozpore s písomnou dohodou zmluvných strán, ktoré upresnili dátumy splatnosti jednotlivých splátok. V prípade posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov mal súd podľa názoru žalobcu postupovať tak, že poskytnutú sumu 800,- eur mal vydeliť celkovým počtom dohodnutých splátok v zmysle zmluvy, t.j. 84 splátok a dospel by k výške splátky istiny 9,52 eur, ktorá bola splatná v termínoch, ktoré si zmluvné strany dohodli priamo v zmluve, t.j. od 25.12.2012 do 25.11.2019. Súd tak nemohol dospieť k záveru o premlčaní jeho nároku, v dôsledku čoho podľa jeho názoru vychádza aj v tomto smere rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalovaná, ktorej bolo odvolanie žalobcu doručené, sa k nemu písomne nevyjadрила.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o posúdenie správnej výšky RPMN a premlčania zvyšku nároku žalobcu. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil pre svoje rozhodnutie významné dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie a uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a dodáva nasledovné:

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom závere, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 19.11.2012 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (F. F.) a žalovanou neobsahuje povinný údaj zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v nej bola uvedená nesprávne vypočítaná hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď v zmluve bol uvedený údaj o výške RPMN 28,02 %, pričom pri dosadení údajov o sume poskytnutého úveru 800,- eur, dodatočného nákladu 39,- eur ako jednorazového spracovateľského poplatku, ktorý bol žalovanej účtovaný, pri počte splátok 84 a výške splátky 20,32 mesačne vychádza RPMN vo výške 30,37%, čo je údaj vyšší ako uvádzaný v zmluve. Zastával názor, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebola uvedená správne vo výške 1 706,88 eur (84 splátok x 20,32 eur), ale vo výške nesprávnej vo výške 1 704,14 eur. Z týchto dôvodov považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobu v sume 633,16 eur (riadny úrok) a v sume 578,69 eur (suma uhradená žalovanou na istinu) zamietol. Zvyšok dlžnej sumy vo výške 221,31 eur zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka, keď mal za to, že posledná splátka úveru (bezúročného a bez poplatkov) pripadla na deň 25.03.2016. Vychádza z dohodnutej výšky splátok 20,32 eur mesačne.

10. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné posúdiť podľa ustanovení spotrebiteľského práva, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd prvej inštancie správne skúmal, či predmetná zmluva obsahuje

všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

11. Z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, ktoré musí dlžník zaplatiť, pokiaľ si chce peniaze od bankovej alebo nebankovej inštitúcie požičať. RPMN obsahuje výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne buď jednorazovými poplatkami, ktoré sa platia na začiatku úverového vzťahu (poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za sprostredkovanie, administratívny poplatok), pričom každá inštitúcia má úroveň poplatkov inú, alebo pravidelnými poplatkami, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať). Ide o poplatky, ktoré je v každom prípade potrebné pri konkrétnom úvere zaplatiť. Čiže ak ide o úver z banky a súčasťou úveru je povinnosť mať otvorený úverový účet a platiť zaň poplatok, tak sa tento poplatok do RPMN zaráta. Faktory, ktoré ovplyvňujú RPMN, sú výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov (splátok a poplatkov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru), informácia o výške splátok úveru a prípadných ďalších platieb, informácie o lehote splatnosti každej splátky a ďalšie.

13. Účelom povinného uvedenia RPMN je umožniť jednoduché porovnanie nákladov na spotrebiteľský úver. RPMN patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru, pretože ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, ktorá zohľadňuje nielen úroky, avšak aj všetky poplatky s poskytnutím úveru spojené a časové obdobie ich splácania. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v zmluvách o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorej neuviedenie, resp. nesprávne uvedenie je sankcionované tým, že takéto zmluvy sa následne v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považujú za bezúročné a bez poplatkov.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že RPMN uvedená v zmluve uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou nebola uvedená správne, keď veriteľ v zmluve uviedol RPMN vo výške 28,02 %, ktorú výšku uviedol rovnako žalobca v podanom odvolaní dosadením údajov do vzorca tvoriaceho prílohu zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že uviedol výlučne 84 pravidelných splátok vo výške 20,32 eur resp. poslednú splátku vo výške 17,58 eur a opomenul do svojho výpočtu zahrnúť v zmluve sa nachádzajúce údaje, ktoré nepochybne mali byť (sčasti aj boli) žalovanou hradené, a to spracovateľský poplatok vo výške 39,- eur jednorazovo a poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené je skutočná výška RPMN z úveru poskytnutého právny predchodcom žalobcu v danej veci žalovanej 30,37 % (pri zohľadnení len jednorazového spracovateľského poplatku vo výške 39,- eur) a vo výške 31,17 % v prípade zohľadnenia i poplatku za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne. Rozdiel medzi RPMN uvedenou v zmluve a skutočnou RPMN vyplývajúcou z predmetnej zmluvy nie je možné považovať za zanedbateľný, naopak bol spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie z tohto dôvodu s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval zmluvu uzavretú medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, bol jeho záver správny. Z tohto dôvodu bol i správny záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny vo výške 578,69 eur vrátane úroku z omeškania a úroku vo výške 633,16 eur (viď bod 35 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

15. K premlčaniu nároku žalobcu vo zvyšku, t. j. vo výške 221,31 eur s úrokom z omeškania a vyčísleného úroku z omeškania v celkovej výške 82,12 eur, keď súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná mala zaplatiť sumu 800,- eur v splátkach po 20,32 eur a pri zohľadnení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola posledná splátka splatná 25.03.2016, keď ponechal dohodnutú výšku splátok, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 260/2021

zo dňa 26.8.2021, ktorý konštatoval, že výklad § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v takom zmysle, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru nemá vplyv na dohodnutú výšku splátky, nie je v rozpore so žiadnym ustanovením tohto zákona, vedie k naplneniu účelu zákona, nie je v rozpore s výkladovou zásadou v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa, a preto je tento záver ústavne udržateľný. Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Trenčíne dňa 07.10.2021 sa zhodlo, že uvedené závery ústavného súdu akceptuje. Z týchto dôvodov nebolo možné prijať názor odvolateľa, že súd mal akceptovať dohodu o počte splátok a výšku splátok znížiť na sumu 9,52 eur (odpočítať úrok a poplatky), čím by k premlčaniu dlhu, aspoň z časti, nedošlo .

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane rozhodnutia o trovách konania, ktoré odvolateľom vecne spochybnené neboli.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhrada trov konania priznaná nebola, nakoľko jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).